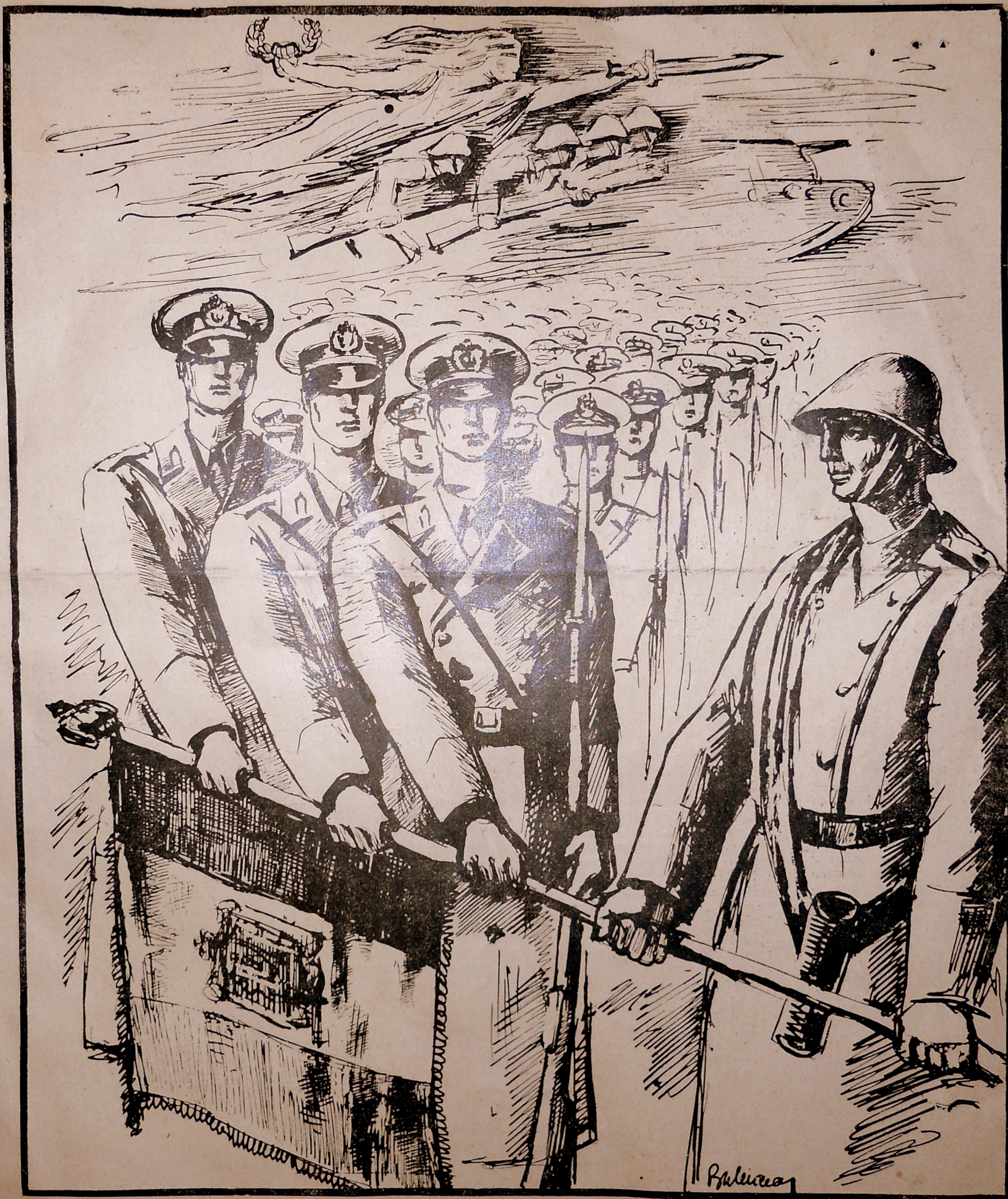
SENTINELA

ANUL IV, Nr. 48
28 Noemvrie 1943

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

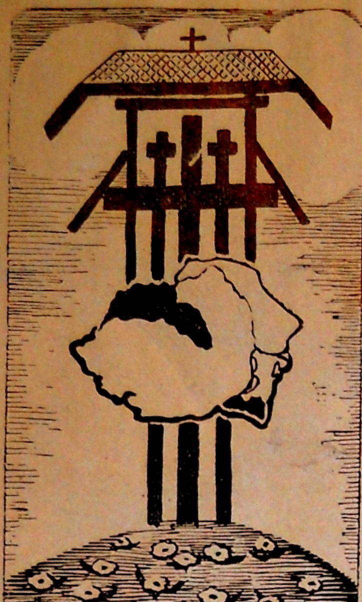
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 — Bucureşti
TELEFON: 3.96.62.

ELEVII ŞCOALELOR MILITARE AU DEPUS JURĂMÂNTUL

Duminecă 21 Noemvrie noii elevi ai şcoalelor militare din Capitală au depus jurământul de credinţă către Naţiune, Rege şi Conducător. Solemnitatea a avut loc în cuprinsul fiecărei şcoli militare, fiind de faţă, în afară de elevi şi comandanţii lor, mai mulţi ofiţeri români şi germani care au ţinut să ia parte la măreaţa sărbătoare ostăşească. Ţinuta elevilor de anul întâiu a fost desăvârşită, iar prin atitudinea hotărîtă ce au arătat-o la depunerea jurământului, au dovedit, odată mai mult, că elevii şcoalelor militare urmează tradiţia eroică lăsată de viteji ca Marius Dumitrescu şi alţi tineri ofiţeri, spre lauda şcoalelor noastre militare. Mâine când Patria le va cere, tinerii de astăzi vor şti să lupte ca ofiţeri bine pregătiţi, spre gloria Armatei Române.

„SENTINELA"

Crezul ostaşului

1. **Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.**
2. **Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc vieaţa pentru hotarele ei.**
3. **Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.**
4. **Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.**
5. **Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.**

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

Jurământul

Duminică, 21 Noemvrie a. c., a avut loc la toate şcolile militare din Bucureşti, solemnitatea depunerii jurământului de credinţă, al noilor elevi care au venit să îmbrăţişeze cu atâta dragoste şi devotament, cariera armelor.

In aceste vremuri când lumea întreagă se găseşte în cel mai crâncen războiu, căutând care mai de care să întrebuinţeze armele cele mai perfecte, pentru a câştiga lupta decisivă. Pentru noi românii, aflaţi într'un războiu de apărare, care ne-a fost impus, marea sărbătoare ostăşească de Duminica trecută, înseamnă o nădejde în plus, că rezervele sufleteşti ale neamului nostru sunt inepuizabile. Din pr.virile oţelite ale tinerilor vlăstare, care, cu mâinile pe drapelul ţării, jurau în faţa lui Dumnezeu că vor păstra secretul încredinţat, că vor sluji cu credinţă Regele şi Naţiunea, sacrificându-şi la nevoie viaţa, pentru fericirea Patriei, se putea vedea nerăbdarea ce-o avea fiecare, de a merge cât mai repede acolo unde se făureşte destinul neamului nostru.

Jurământul, legătura tainică dintre om şi Dumnezeu, este cel mai frumos şi mai fericit act din viaţa unui ostaş.

In orice împrejurare s'ar găsi cineva, trebue să-şi respecte acest sfânt legământ, pentru că el este înfrăţirea cu moaştele strămoşilor noştri, morţi pentru acelaşi ideal, este legătura ce-o facem în chip nevăzut, cu nimbul sublim al divinităţii.

Jurământul ne duce pe căile de glorie ale neamului, pe drumurile pe unde înaintaşii noştri eroi au mers, sacrificându-se, pentru ca noi să consfinţim şi să consolidăm, ceea ce ei au făcut mai înainte, mânaţi de acelaşi sfânt ideal.

CONST. SALCIA

Solemnitatea depunerii jurământului noilor elevi la şcolile de ofiţeri

Duminecă dimineaţă la ora 9, s'a desfăşurat la Şcoala de Ofiţeri de Infanterie solemnitatea jurământului de credinţă a noilor elevi.

Au luat parte d-nii: general Georgescu Gh., general Mardare, general rez. Georgescu Pion, general rez. Dragu, general rez. Todicescu, general rez. Sahim, primarul Sectorului II Negru, col. Titi Ionescu din M. St. M., col. Ranceanu Aurel, comandantul şcoalei; col. int. Oanţă, ajutor de primar al Sectorului II Negru, lt.-col. Păcuraru, ajutor de comandant administrativ al şcoalei, lt.-col. Bodea Lazăr, şeful educaţiei fizice şi numeroşi alţi ofiţeri.

Misiunea militară germană a fost reprezentată prin d-nii: lt.-col. Kruger, cpt. Cordelle, lt. Neuendorf, lt. Ghierse şi lt. Martin.

Solemnitatea a început printr'un serviciu religios oficiat de preotul maior Bondrea, răspunsurile fiind date de diaconul Bejgu. Clerul bisericesc a fost reprezentat prin preotul Hoheneker Leopold.

A urmat apoi actul depunerii jurământului, părintele maior Bondrea ţinând o scurtă cuvântare, arătând sensul religios şi patriotic al acestui act.

La şcoala de ofiţeri A. A.

Cea de a V-a promoţie a şcolii de ofiţeri activi de artilerie antiaeriană a depus jurământul pe platoul Centrului de instrucţie a. a.

Solemnitatea s'a desfăşurat în prezenţa d-lui general Ramiro Enescu. Au mai luat parte d-nii: col. Bungescu Ioan, col. Floreseu, col. Tarnovski Petre, ofiţerii centrului în frunte cu d-l lt.-col. Georgescu Marin.

La terminarea serviciului religios, elevii depun jurământul pe grupe, cu mâna pe drapel, după care preotul Brăila rosteşte câteva cuvinte în legătură cu însemnătatea jurământului.

A urmat, apoi, cuvântarea d-lui colonel Bungescu.

Solemnitatea s'a încheiat printr'o serbare organizată de elevii şcoalei.

La şcoala de ofiţeri activi în aeronautică

Pe platoul şcoalei de ofiţeri activi în aeronautică s'a desfăşurat într'un cadru strict ostăşesc solemnitatea depunerii jurământului elevilor din anul I.

La această solemnitate au luat parte: d-l general de escadră aviator Jienescu Gh., ministru subsecretar de Stat al aerului; general aviator Gheorghiu Emil, c-dor Sahini Al., cpt. c-dor av. Antoniev Boris, cpt. c-dor av. Roşculeţ Sara, lt. c-dor av. Nicolae Grigore şi întreg corpul ofiţeresc al şcoalei.

La sfârşitul serviciului divin, S. S. preot maior V. Bondrea a rostit o frumoasă cuvântare.

După aceasta, compania de elevi, cu mâna pe drapelul Patriei, au depus cuvenitul jurământ.

A luat apoi cuvântul d-l c-dor av. Sahini Alex., care a vorbit elevilor despre însemnătatea momentului în care se leagă cu Dumnezeu în gând, să slujească până la moarte Patria.

Apoi a vorbit d-l general de escadră aviator Jienescu Gh., ministrul aerului, care, adresându-se elevilor, le a desvăluit importanţa legământului pe care l-au depus.

La şcoala de ofiţeri de geniu, pioneri şi transmisiuni

La şcoala de ofiţeri de geniu, pioneri şi transmisiuni, depunerea jurământului elevilor din anul întâi a avut loc în prezenţa d-lor: general Zaharescu Gh., colonel Mihăilescu Ioan, precum şi o delegaţie a ofiţerilor pionieri germani ataşaţi pe lângă şcoala ofiţeri de geniu, în frunte cu d-l colonel von Stocke.

Inainte de depunerea jurământului, pr. maior Ilie Deleanu a ţinut o înflăcărată cuvântare, în care a arătat însemnătatea depunerii jurământului. Apoi d-l general de divizie Gh. Zaharescu, adresându-se elevilor, a ţinut o caldă cuvântare.

Solemnitatea s'a încheiat cu defilarea elevilor şcoalei.

La şcoala de ofiţeri jandarmi

In incinta frumos pavoazată a şcolii de ofiţeri de jandarmi din şos. Ştefan cel Mare, a avut loc solemnitatea depunerii jurământului de către elevii din anul I, în prezenţa d-lui general Ioan Topor, inspector ajutor al Jandarmeriei.

După terminarea serviciului divin, elevii depun jurământul de credinţă pe drapel, în ordine de plotoane, sub comanda ofiţerilor respectivi, rostind răspicat formula sacramentală.

După terminarea depunerii jurământului, părintele Ciurescu tâlmăceşte în cuvinte simţite sensul religios al acestui act. Urmează cuvântul impresionant al d-lui colonel Pistoniu, comandantul şcolii.

La şcoala de ofiţeri de administraţie

Duminecă dimineaţa, la ora 10,30 a avut loc în localul Şcoalei pregătitoare de ofiţer de administraţie, solemnitatea depunerii jurământului elevilor anului I.

Festivitatea care s'a desfăşurat într'un cadru de sobrietate ostăşească, a fost onorată cu prezenţa d-lor generali: Davidescu, secretarul general al Ministerului de Războiu; Walter, directorul intendenţei din Ministerul de Războiu; Gheorghiu şi Em. Pălăngeanu, comandantul M.T.R.-ului, o delegaţie de ofiţeri germani şi numeroşi ofiţeri de administraţie din garnizoană.

Slujba religioasă a fost oficiată de preotul militar Filimon Clement şi de diaconul militar Olescu Al., răspunsurile fiind date de corul elevilor acestei şcoale.

S.

D. MAREŞAL ANTONESCU aduce mulţumiri publice d-lor g-ral T. C. Orezeanu şi col. Gh. Teodorescu

In ziua de 6 Noemvrie 1943 s'au inaugurat garajele Poştei din Capitală pentru 5oo automobile şi camioane, cu atelierele complete, cu o şcoală de meserii, cu cămin propriu pentru 15o elevi, realizate prin stăruinţa d-lui colonel Teodorescu, directorul general al P. T. T.

La 11 Noemvrie a. c., s'a inaugurat şi dată circulaţiei, graţie muncii neobosite a d-lui general Orezeanu, directorul general C. F. R., linia ferată Bucureşti-Urziceni-Făurei, care reprezintă o realizare în timp record, chiar pentru vremuri normale.

Domnul Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, aduce mulţumiri publice d-lui general T. C. Orezeanu, directorul general al căilor ferate române şi d-lui colonel Gh. Teodorescu, directorul general al poştelor, pentru însuşirile de muncă, de organizare, de pricepere şi de stăruitoare energie dovedite la executarea, în timp de războiu, a acestor lucrări, care pot constitui titlu de mândrie, pentru orice ţară civilizată.

Armura sufletească

Ostaşul, pentru a fi păzit de feluritele mijloace de luptă ale duşmanului, se înarmează: cu cască, cu lopată, târnăcop, foarfeci pentru sârmă ghimpată, cu mască...

Tot astfel, însă, trebue să-şi înarmeze şi inima împotriva vrăjmaşului sufletului său, adică împotriva diavolului, care ne îndeamnă la rău.

Armura sufletească nu dă greş. De aceea, ne îndeamnă sfânta Scriptură:

„Imbrăcaţi-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi să ţineţi piept împotriva uneltirilor diavolului".

Iar mai departe ne arată şi amănunţit, ce fel de armătură ne trebue pentru a birui uneltirile diavoleşti:

„Ţineţi-vă bine, având mijlocul vostru încins cu adevărul şi îmbrăcându-vă cu platoşa dreptăţii".

Platoşa era o cămaşe de fier, — adică de zale — care apăra corpul împotriva săbiei vrăjmaşului.

Intocmai ca, cu o platoşe de fier trebue să ne îmbrăcăm sufletul cu arma adevărului *şi a* dreptăţii.

Iar mai departe:

„Peste toate, luaţi pavăza credinţei, cu care veţi putea să stingeţi toate săgeţile cele arzătoare ale vicleanului".

Pavăza era un scut mare care acoperea tot corpul soldatului.

Credinţa, deci, să fie pavăza, adică scutul cel mare, care să acopere şi să apere toată fiinţa noastră! Credinţa să fie scutul cel tare al vieţii noastre! Credinţa — peste toate!

Ce trebue însă să mai avem?

„Luaţi şi coiful mântuirii şi sabia duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu".

Coiful era un apărător al capului, cum ar fi astăzi casca ostaşilor noştri. Să luăm coiful mântuirii, însemnează să luăm în sloacele de vieţuire creştină, care ne aduc mântuirea sufletului.

Cuvântul, este mai tăios decât sabia. Cuvântul „vorbeşte miilor de neamuri", „el lumi aceva-ţi face din păreri", precum cu dreptul scrie marele nostru poet A. Vlăhuţă. Cu cuvântul retezăm din rădăcină orice încercare a bârfitorilor, de a grăi rău despre credinţa noastră.

Şi tot cu cuvântul zidim clădire nouă şi sfântă în sufletele celor doritoare de înălţare sufletească.

Cu cuvântul, — cuvântul lui Dumnezeu, este sabia duhului, este adică arma sufletului, cu care pe de o parte nimicim pe vrăjmaşii credinţei; pe de alta, punem temelie de viaţă creştină în sufletele drept măritoare.

PREOT MAIOR ILIE DELEANU

EROILOR

Noi mergem la moarte cu pieptul deschis
Ca stânca'n furtună, nu avem teamă,
Când glasul morţii în lupte ne cheamă,
Jertfirea noastră e fagure de vis...

Din vaduri de Nistru — sub lanuri de aramă,
Ne'ndeamnă strămoşii cu sângele scris,
In ţărna'nflorită, în crengi de cais,
Şi'n brazde s'aude un strigăt de mamă.

Ni-i rodul, din moarte vieaţă în noi,
Şi moartea ne'nscrie de-apururi Eroi;
Iar numele Biserica întreagă.

Il cântă'n pomelnic şi duşmanii fug...
Prin valuri de sânge Ţara se leagă
Să'mplânte stindardul dincolo de Bug.

FANE GEORGE PAJIŞTE

Jurământul puilor de vulturi

In cuprinsul vast al școlilor de ofițeri din Capitală a avut loc duminica trecută solemnitatea depunerii jurământului a elevilor din anul întâi.

Sub cerul plumburiu de toamnă, falnicele cuiburi, unde se otelesc întru apărarea Patriei puii de vultur ai oștirii noastre au fremătat de svonuri sărbătorești, de rugi preoțești și zumzet de fanfare.

Intotdeauna depunerea jurământului a înfățișat un rar prilej pentru înălțarea inimilor ostășești, dar mai ales în aceste vremuri de încleștare războinică cei care au luat parte au trăit momente de mare emoție patriotică. Răsunetul a fost deopotrivă de puternic în sufletele celor tineri ca și în piepturile acoperite de decorații ale celor mai vârstnici.

Tinerii elevi s'au simțit adânc mișcați, pentrucă își trăiau cea mai însemnată zi a vieții de ostaș, logodirea sfântă cu Armata țării; iar șefii lor își reaminteau clipele din tinerețe, regăsindu-se în mândrele vlăstare care fremătau cu ochii scânteietori în rânduri aliniate.

Vulturașii priveau plini de admirație pe înaintașii lor ajunși pe culme și în cugetul fiecăruia nu se găsea decât dorul arzător de a le semăna, călcând vitejește pe urma lor.

Mai era acolo încă un motiv de mândrie românească, iscat de prezența ofițerilor din misiunea germană, veniți să dovedească strânsa frăție de arme ce nu se desminte nici la primejdie, nici la bucurie.

Sentimentul de camaraderie consfințit pe front înflorea mai viu în răsadurile fragide, prin faptul că bravii ostași germani ne cunosc în adâncime eroicul suflet românesc și în atâtea ocazii pe câmpul de luptă ei nu și-au precupețit laudele la adresa ofițerilor și soldaților români.

Cu ton răspicat în fața slujitorilor lui Dumnezeu, elevii anului întâi au rostit formula sfântă a jurământului și parcă niciodată nu s'au mai auzit în văzduhul școlilor militare glasuri atât de hotărîte, atât de bărbătești, afirmând tăria Neamului Românesc în vremuri de grea cumpănă.

Chipeși, în uniforma de sărbătoare, împrăștiind numai lumină și încredere din frontul tinereții, feciorii noștri care și-au ales cu dragoste nobila carieră a armelor ca să le fie ideal în vieață, și-au legat dumineca trecută gândul cu Atotputernicul, jurând că vor servi cu credință Națiunea, Regele și Conducătorul fiind gata de a-și vărsa tot sângele pentru împlinirea drepturilor strămoșești.

Cu mâna pe drapelul glorios al Țării au făcut ei această supremă legătură cu oștirea și din privirile lor dârze oricine ghicea că vorbele sunt smulse din suflet și că sub aripa lor de șoimi se sbătea de zor nerăbdarea de a arăta mai curând aceeași putere de jertfă dovedită de camarazii anilor precedenți pe frontul de luptă.

Iar ca o încununare a făgăduielii lor se simțea în aer fâlfâind amintirea eroică a lui Marius Dumitrescu și a atâtor tineri ofițeri căzuți pe câmpul de onoare pentru apărarea Patriei și înălțarea prestigiului Armatei Române.

Un neam care nu știe să se ridice cu toată vigoarea în fața primejdiei nimicitoare acela nu poate să-și conducă liber destinele sale, nu are dreptul la viață printre celelalte popoare de sine stătătoare.

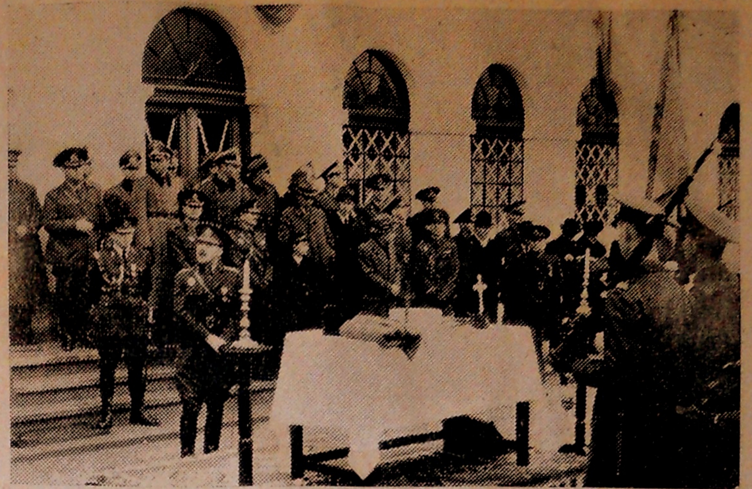
Neamul Românesc a arătat din cele mai vechi timpuri că nu se lasă înfrânt sub urgia dușmanului, oricât de numeros ar fi el. Istoria biruințelor din trecut ne înfățișează cel mai temeinic hrisov pentru drepturile noastre și mai grăitoare decât orice vitejie din trecut stau mărturie înaintea lumii de astăzi faptele de arme săvârșite de oștirea noastră pe frontul de răsărit.

Credincioși jurământului depus, ostașii români n'au șovăit niciodată în ploaia de gloanțe și obuze, iar din acest războiu care ne-a fost impus de lăcomia crudă a veșnicului dușman din răsărit, ei au făcut o măreață epopee prin care Țara și-a răzbunat umilirile și și-a înălțat demnitatea pe culmi nebănuite.

Aceasta o știm noi, cu toții, dar mai ales o cunoaște străinătatea și de aceea pe drept cuvânt la depunerea jurământului de duminecа trecută, ținuta noilor elevi a fost atât de impunătoare, iar cuvântările șefilor oțeliți în lupte au fost atât de cutremurătoare, atât de pline de încredere în sfințenia războiului ce-l ducem, în biruința cea dreaptă a Neamului Românesc.

I. VALERIAN

In preajma depunerii jurământului la o școală militară din Capitală

Un infanterist despre artilerie

In fața artileriei, noi infanteriștii, simțim o îndoită emoție. Ea ne dă speranța unei răvășiri a inamicului și neîndoelnicul ei ajutor — suveran, oarecum, prin munițiile ce le folosește și prin distanța dela care e operantă, — ne dă și o ciudată senzație de servitute. Și totuși, poate tocmai această servitute, această umilință „tehnică", a infanteristului, e măreția lui.

Infanteristul e mai aproape de sacrificiu, el se poartă, nu e purtat, el măsoară cu pasul său înfiorat fiecare metru de pământ. E prezent în fiecare pas ce-l face. Lupta lui e cea mai apropiată de lupta „dreaptă", de lupta față în față. Marele Bălcescu ne spune că „Pedestrimea, această armă a bătăliilor, cum a numit-o Napoleon, era desprețuită în Europa, când Românii simțiră importanța ei și organizară pedestrimea lor". La Cosova, pedestrimea română „sta frumos ca un zid de piatră tare".

Moldovenii aveau la început puține tunuri, fiindcă ei nu prea iubeau „armele cu foc", ci lupta deschisă. Când încep să fie folosite, tunurile, sunt făcute mici, ca să fie cât mai mobile. Și tot Bălcescu, ne spune că puține pilde poate găsi cineva în analele ostășești de-o ispravă mai bună decât aceea ce dobândi Mihai-Viteazul la bătălia dela Călugăreni, folosind minunat tunurile.

Și dela început, infanteria a simțit o ocrotitoare vecinătate a artileriei, ea deschidea prăpădul sau oprea în spațiu de siguranță, pentru a calma un eventual ureș inamic. O strânsă dependență, o amestecată vieață de arme s'a legat între infanterie și artilerie, încât, nu rareori și în războiul acesta artileriștii s'au arătat străluciți infanteriști, când anevoioasele împrejurări au cerut. Poate va părea ciudat că noi nu prea am iubit blindatele, deși recunoaștem mărita lor eficacitate. Prea multă tehnică, parcă disprețuește acea participare directă la luptă, parcurge spațiul în grabă, oarecum nu-și simte mereu gravitatea jertfelor și eroismului.

Infanteristul român, și de atâtea ori și artileristul — când înaintează, merge apăsat cu toată truda și entuziasmul ca într'un pelerinaj. Or, pelerinajele se fac pe jos, să vezi din depărtare, cum se proiectează pe cer clopotnițele. Ei au timp să-și desbată jertfa, să fie total prezenți în eroism, atunci când stau lipiți de pământ sau pe stâncă de parcă ar fi mușchi crescuți acolo, ori când sapă ca și castorii, ori se strecoară ca șopârlele.

Meritele poate sunt aceleași, fiecare armă își sfârtecă drum prin primejdii, dar infanteria își însușește oarecum pământul, împinsă înainte mereu de siguranța masivă ce i-o dă artileria. Cronicarii obiectivi ai acestui războiu, vor arăta fidelitatea cu care au colaborat aceste două arme, ca într'o tradiție de cavalerism medieval.

Noi ne iubim infanteria, fiindcă păstrează intact acest cavalerism al armelor, o dragoste pentru lupta dreaptă, dar ne simțim singuri, fără artilerie.

Sblt. rev. CORIOLAN GHEȚIE

IMN VANATORILOR DE MUNTE

Vânători
Trec ușori,
Din spre munți la șes în zori,
Vânători!

Spadă, scut,
Voi ne-ați vrut
Către Nistru, peste Prut,
Spadă, scut.

Suflet plin
De har divin
Din Izvoare la Hotin,
Suflet plin!

Sânge dac
Pentru veac
Ne lăsarăm, flori de mac,
Sânge dac!

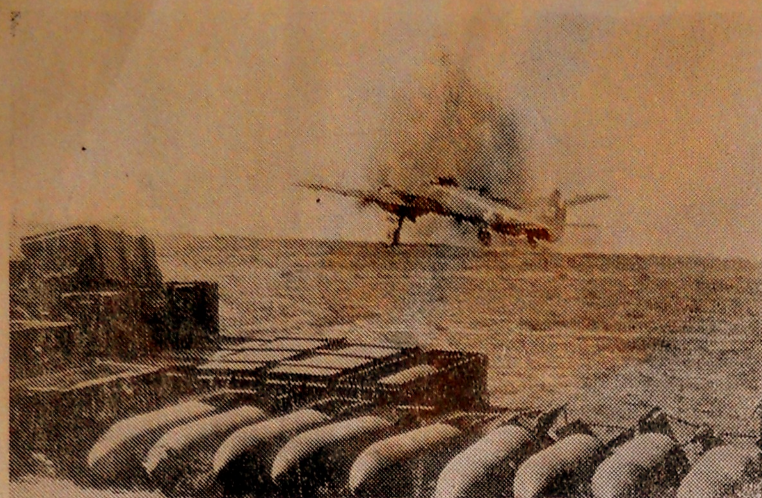
Vânt și ger,
Drum spre cer,
Până'n Crim cu Lerui-Ler,
Vânt și ger.

Inima,
Frunză grea,
De sub brumă strălucea,
Inima.

Inălțat,
Am purtat
Semnul crucii, sat de sat,
Inălțat.

Inflorit,
Am zidit
Neamului hotar sfințit,
Inflorit.

VIRGIL HUZUM

Un avion românesc de bombardament, plecând în misiune

Crâmpeie din viața unui marinar voluntar

Stoluri de pescăruși, trec grăbite peste luciul de oglindă al Mării, sau își înmoaie vârfurile aripilor în talazurile spumoase, când marea-i agitată. Cât cuprinde ochiul, nu se vede nicio mișcare și nu se vede nici vreo țipenie de om.

In ziua de 14 Octomvrie 1943, un remorcher venind gâfâind din larg, își aruncă ancora și poposește pentru câtva timp, într'un mic port românesc dela gurile Dunării.

Pe puntea vasului, câțiva marinari plini de voioșie, agită batistele, ca semn al revederii, cu acei a care așteaptă pe cheiu.

Aceștia sunt acei tineri care s'au înrolat de bună voie pe vase, „pentru ca alături de încercații marinari, să brăzdeze apele și să înfrunte toanele ei și „surprizele" dușmanului. Sunt veseli, sunt mândri că pot fi de folos neamului, acum când el este în plină încordare. Sufletul lor clocotește de avânt tineresc, iar dogoarea amintirilor îi duce cu gândul departe, peste meleagurile copilăriei.

Voluntarul Anițoiu Petrache nu schițează niciun gest. Parcă nu participă cu nimic la clipa revederii cu cei ce așteaptă pe mal. Gândul lui aleargă la vetrele celor dragi și se opresc la căsuța albă și curată a iubitei lui din Brăila.

Acolo, Anițoiu, și-a făcut planuri de viitor, acolo pe prispa din fața casei, sub umbra boltei de viță s'a legat să scrie cât mai des iubitei lui dragi și să-i trimită amintiri din călătoriile pe mare și lupta cu valurile ei.

El așterne pe hârtie în versuri, cât cu sufletul lui nu poate tăinui.

Iată câteva spicuiri din poeziile voluntarului Anițoiu, mereu în luptă cu gândurile:

„Zi și noapte tot pe drum,
Că așa e marinaru,
Gândul meu se-îndreaptă acum,
La Steluța Mohoreanu.

Sufletul de marinar e mereu răscolit, ca și valurile mării, bătute de vânt și atunci când are un mic răgaz, cutreeră departe pe câmpul de luptă, unde ostașii noștri se luptă atât de voinicește cu valurile bolșevice, deslănțuite în marșul foamei, asupra Europei civilizate. El prinde crâmpeie din epopeea Neamului românesc, în luptă, și le scrie pe hârtie.

Redăm câteva versuri:

In viscolul cel aspru și vântul care bate
Ei luptă făr de teamă, pe viață și pe moarte.
In gerurile cumplite, murind pe culmi înalte,
Ei apără o lume, salvează o libertate.

Și blândele logodnice ce noaptea tot visează,
Iubiții să se întoarcă cu rochie de mireasă,
Vor plânge toată viața, cu lacrime amare,
Ei au căzut prin stepe, în lupte îngrozitoare.

Recunoștința Patriei o aveți pentru vecie,
O lume vă admiră, eroi ai României!

Voluntarul Anițoiu Petrache ia parte trupește și sufletește la războiul ce-l purtăm cu atâta hotărîre și bravură, departe de hotarele sfinte ale României, cântând în poezie viața pe mare și lupta noastră în Răsărit.

Lt. rez. GHEORGHIȚESCU GH.

POPOR ROMAN PE DRUM DE VEACURI

Din vad de vremi spre culme de istorii
Purtând în ochii tăi semeți tot chinul,
Porniși cu pașii mari să-ți faci destinul
Ce singur făuritu-l-ai din glorii!...

In fața ta stau orizonturi sfinte
Deschise prin disprețul tău de moarte,
Din jertfele chemate să-ți alinte
Tristețea ta... și amarul să ți-l poarte,

In urmă, cei ce-au vrut să te lovească,
Să-i fure strămoșeștile ogoare,
Loviți de mâna ta răzbunătoare
Căzut-au sub pedeapsă grea, cerească!

Popor Român, cu fruntea 'ncununată,
De razele viteazului tău nume,
Cu pasul legendar, ca nici odată,
Pe drum de veacuri, falnic treci prin lume.

Din negurile vremii se strecoară
Priviri de viitor primăvăratec...
Aprinse ca dogoarea de jăratec
Sclipiri de vieață nouă te 'mpresoară.

Porniși cu pașii mari să-ți porți destinul
Ce singur făuritu-l-ai din glorii
Purtând în ochii tăi umili tot chinul
Din vad de vremi spre culme de istorii..

GH RUJA

Un brav sergent artilerist

In bătălia de pe Cuban, sergentul Birta Petre fusese dat cu tunul său unui batalion de pionieri, căruia i se încredințase apărarea sectorului Fischerey.

Acolo, într'o încleștare pe vieață și pe moarte, numai cu patru oameni, dar plini de însuflețire, contra-atacă și respinge năvala bolșevică, salvând situația critică ce se creiase atunci pentru întreaga linie de rezistență a sectorului.

Când s'a ocupat poziția, era o noapte mohorîtă. Și-a amplasat piesa într'un teren mlăștinos, inundat de apă, ce se întindea cât vedeai cu ochii.

Sergentul Birta își privi tunișorul cu dragoste frățească, desmierdându-l, parcă ar fi vrut să-i spună: „Cu tine sunt sigur, n'o să-mi fac regimentul de rușine...".

Ințelepciunea și puterea lui de sacrificiu, dovedite în atâtea lupte grele, garantau și de data aceasta că orice misiune i se va încredința, va fi dusă la bun sfârșit.

Au trecut câteva nopți, lipsite de evenimente mai importante, în care timp rușii, opriți la 50—70 m. în fața liniilor noastre, pregăteau de zor „lovitura decisivă".

Aici, ca pretutindeni unde li s'a cerut tributul de sânge, pentru lupta Europei Noi, infanteriștii români am făcut minuni de vitejie.

Indată după deslănțuirea ofensivei rusești de vară, au avut loc în sectorul Fischerey lupte legendare

Sergentul Birta, cu tunul său, vesel ca totdeauna, în asemenea împrejurări, calm și hotărît, era prezent.

Inamicul, după mai multe atacuri disperate, isbutise, în sfârșit, să se infiltreze în dispozitivul pionierilor. Artileria și brandt-urile, nenumărate guri de foc, de toate calibrele, cuprinsese în bătaia lor întreaga poziție românească, înlesnind înaintarea atacatorilor. S'ar fi crezut că acestui potop năvălitor sălbatic nu i se va putea împotrivi nimeni.

Situația ajunsese critică, fiindcă, dacă tăvălugul bolșevic reușea, prin spărtura făcută, să execute învăluirea plănuită de comandamentul sovietic, majoritatea trupelor germano-române din Sud pierdeau pentru moment libertatea de acțiune și repliere, desorganizând astfel frontul defensiv din sectorul Fischerey.

Atunci, în vreme ce infanteriștii opuneau rezistență, tunușorul sergentului Birta interveni prompt. Luând locul trăgătorului, deși urgia obuzelor dușmane transformase pământul într'un adevărat iad, trăgând proiectil după proiectil, sergentul Petrică Birta, tunarul, oprește primul val năvălitor. Se năpustește asupra valului și-l contra-atacă. Cei patru servanți, înflăcărați de curajul comandantului lor, îl urmează cu tunul după ei

Și iureșul tunarilor porniți la asalt cu grenadele reîncepe. La rândul lor, infanteriștii pornesc, în uralele avântului biruitor.

Cad cetele vrăjmașe ca snopii de grâu sub secere. Armele automate care susțineau atacul sunt distruse de cei cinci tunari, iar bolșevicii rămași în vieață sunt făcuți prizonieri și îndreptați spre posturile de comandă.

Rușii, regrupându-și forțele, atacă din nou mai furios și cu forțe proaspete. Dar sunt din nou respinși. Mai rămăseseră doar numai câteva arme automate ascunse prin păpurișul des din marginea unei bălți apropiate, de unde, prin rafale de gloanțe, baricadaseră calea flancului stâng al unei companii a noastre.

In fața acestui fapt, sergentul Birta luă atitudine hotărîtoare. Urmat de oamenii săi, se strecoară până în spatele primei mitraliere inamice.

Urmă o luptă scurtă de grenade: câteva detunături înfundate, câteva strigăte, distruge mitraliera și ia prizonieri pe bolșevicii rămași în vieață. Două grupe de infanteriști procedează la fel cu încă trei mitraliere rusești.

După această acțiune anevoioasă, toate încercările sovietice din acel sector greu nu s'au soldat cu niciun succes, ci numai cu pierderi, atât de simțitoare pentru ei, încât mult timp au fost nevoiți să se refacă într'o perioadă de liniște.

Intervenția viteazului tunar, intervenție plină de curaj și pornită dintr'un înalt spirit de jertfă, salvă o situație într'adevăr critică pentru sectorul Fischerey, pe frontul Cubanului.

Pentru bravura sa, dovedită cu prisosință, cât și pentru îndrăsneala de care a dat dovadă, intervenind la timp, a fost propus la decorare cu medalia „Virtutea Militară".

Așa a înțeles bravul sergent Birta Petre să apere onoarea regimentului său, spre binele și viitorul Patriei.

CEZAR FLAMURA

Cântec vitejesc

Hai, Române, hai voinice,
lasă dealuri, văi, colnice!
Hai, moșnean de vitejie,
lenea nu ți-e dată ție!

Pe uscat ca și pe mare
și pe jos — la fel de tare!
Șir de veacuri ție-ți spune
că născut ești a supune
și cu faptele-ți mărețe
lumii 'ntregi să dai povețe...

Cu unire și cu minte,
cu-ale armei drepturi sfinte,
cerul slava ta voește:
Hai, Române, biruește!...

S.

Adevărata primejdie

Se găsesc printre noi oameni care nu pot trăi fără să flecărească. Simt parcă o nevoie arzătoare să te ia prietenește la braț, să te ducă undeva într'un colț mai ferit de ochii lumii și să-ți spună, în șoaptă, ce au mai auzit și cam ce cred ei că s'ar mai putea întâmpla.

Unii sunt oameni în toată firea.

Alții, ca vai de ei, vorbesc despre lucruri până la care nu poate ajunge mintea lor puțină, încât te fac să pufnești în râs. Ba, de cele mai multe ori, le plângi de milă, dacă bine înțeles îți poți stăpâni revolta.

Mai sunt însă printre ei și oameni cu sufletul ticăloșit, care poartă pretutindeni minciunile. Oameni care au tot interesul să clatine gândurile, să macine încrederea.

Aceștia sunt mai primejdioși. Ei trebuesc priviți și luați așa cum sunt: dușmanii neamului nostru. Fiindcă numai un dușman poate să răspândească svonuri îngrijorătoare într'o vreme când se cer brațe oțelite și suflete bărbătești.

Spre nenorocul lor, cuvintele acestea pline de otravă au rămas și vor rămâne mereu fără nicio urmare.

Poporul român a dus, în sbuciumata lui existență, războaie nenumărate și deosebit de grele. Și dacă din fiecare bătălie victorioasă am tras noi învățăminte în arta războiului, nu e mai puțin adevărat, că am mai învățat și altceva: știm că în asemenea vremuri grele, se ivesc oameni străini de nădejdile românești, care încearcă pe toate căile să ne slăbească frontul dinăuntru, frontul din a doua tranșee.

Ii cunoaștem. Sunt vrăjmașii de totdeauna, cărora le vom opune oricând dârzenia noastră și încrederea de totdeauna în victorie.

— FLECĂREALA FĂRĂ ROST

PIERDE CAPUL CELUI PROST.

„Trageţi! Moarte bolşevicilor"

In urma debarcării bolşevice în golful oraşului Noworossisk din noaptea de 9/10 Septemvrie 1943, batalionul Vânători de Munte, aflat în sectorul român vecin, este trimis imediat şi pe drumul cel mai scurt, pe cărările munţilor, în marş forţat în ajutorul camarazilor germani, copleşiţi de superioritatea numerică a inamicului. Până să ajungă ai noştri, întreg golful Noworossisk fusese năpădit de bolşevicii debarcaţi care au format pe dată cuiburi puternice de rezistenţă în podurile caselor, în beciuri, în pomi, în gropi, în şanturi, pădure, etc. Mulţi dintre aceştia aveau misiunea de a se lăsa să trecem peste ei, fără să se demasce, ca apoi să ne atace noaptea, pe la spate.

In ziua de 10 Septemvrie 1943, seara, pe la orele şapte şi jumătate, după ce compania armament greu instalase ca bază de foc două plotoane de mitraliere şi un ploton aruncătoare brandturi, comandantul companiei, căpitan Constantinescu Lucian, trimite pe sublocotenentul Ionescu Cosma, comandantul plotonului de brandt-uri, să facă legătura cu postul de comandă al batalionului şi să raporteze situaţia companiei.

In timp ce sublocotenentul Ionescu Cosma se apropie de locul destinat, căpitanul Constantinescu Lucian aude focuri de pistoale automate la postul de comandă al batalionului, observând în acelaşi timp acolo o învălmăşeală. Cum se găseau puţin mai departe de postul său de comandă, se îndreaptă în pas alergător spre unitatea sa ca să poată lua masurile urgente impuse de situaţie. Imediat după dânsul sosi într'un suflet şi sublocotenentul Ionescu Cosma, raportând că postul de comandă al batalionului este atacat. N'apucă însă să asculte raportul scurt al subalternului său, când comandantul observa cu privirile sale agere un lanţ inamic de trăgători strângându-se în jurul lor la mai puţin de 10 m, cu intenţiunea de a-i face prizonieri. Lanţul era în tărie de circa 30 persoane. Bolşevicii deschid un foc viu de pistoale automate, strigând: Predaites romansky!, căutând cu şiretenie să speculeze surpriza apariţiei lor

Situaţia e gravă, da nu poate depăşi pe comandantul de companie. Ca şi descărcarea de fulger a armei, căpitanul Constantinescu Lucian se adresează cu o voce de tunet alor săi: „Trageţi! moarte bolşevicilor" ! In acelaşi timp o ia înaintea tuturor, spre a fi şi de exemplu deschizând personal foc de secerare cu pistolul său automat. Aşa doboară la pământ o grupă întreagă ce năvălise asupra lui. Câteva gloanţe îi străpung vestonul la umăr şi mânecă. Dar nu se intimidează. Urmează o încăerare, căci bolşevicii s'au aruncat asupra grupului de comandă. Căpitanul este apucat de piept, însă cu o smucitură de pumn, trânteşte duşmanul. Ofiţerul face un salt înapoi spre a folosi pistolul, căci ei nu sunt aci decât câţiva oameni, pe când ruşii îi întrec la număr cu mult.

Plotonul de mitraliere are fericita inspiraţie de a deschide focul pe deasupra celor ce se bat în întuneric. Planul reuşeşte. Bolşevicii se desprind din luptă, încercând să fugă. Atâta a trebuit; urmarea era de aşteptat: au fost cu toţii nimiciţi de curajosul pumn de oameni de sub comanda bravului căpitan.

După trecerea furtunii, comandantul ia măsuri de siguranţă pe timpul nopţii în toate direcţiile, trimiţând patrule dese. Unele din acestea sunt conduse personal de sublocotenentul Ionescu Cosma, deoarece pretutindeni, în spate şi în faţă, în stânga şi dreapta, trosnesc pistoale automate inamice.

Serg. t. r PETRE VIDU-BOENGIU

Scrisoare acasă

Eram dus departe mamă
Sus pe Nipru'n răsărit
Când deodată toţi mă chiamă
Că scrisoare mi-a venit.

Am văzut c'aştepţi să viu
Acolo de unde am plecat
Insă mamă eu îţi scriu
Că mai am de răzbunat

Pe scumpul meu văr Ghiţă
Şi pe-un camarad de trai
Aşa dar, dragă măicuţă,
Eu te rog răbdare ai.

Sunt aicea'n focul greu
Provocat de bolşevism
Şi cu frica'n Dumnezeu
Toţi dorim iar creştinism.

Nu e om, nu e suflare
Acea unde sunt eu
Ce cu frică fiecare
Ne gândim la ceasul greu.

Uiţi de mamă, uiţi de casă
Uiţi copiii ce-ai lăsat
Uiţi de multe ori de masă
Ştiindu-te înstrăinat.

Aşteptăm acum cu toţii
Să pornim iar la asalt
Se cutremură şi morţii
Când semnalul n-i s'a dat.

Noi ne batem pentru Cruce
Voi acas'ne duceţi dorul,
Insă gândul nostru fuge
Acolo unde avem ogorul.

Vom veni acasă atuncea
Când războiu-am terminat
Şi ne vom vedea cu toţii
Când victoria am câştigat.

Insă până atuncea mamă
Eu te rog să mai îmi scrii;
Şi să-mi spui cine mă cheamă
Să-mi mai scrii şi de copii.

Caporal CAZAN MATEI

Noii elevi ai şcolilor militare la depunerea jurământului

Alte amăgiri pentru armata roşie

Inarmată până 'n dinţi, după decenii de pregătire înverşunată în dosul unor ziduri chinezeşti, Rusia îşi adunase armatele, gata să invadeze Europa. La prima ciocnire cu forţa de granit a Germaniei, gloatele proletare au fost date peste cap şi împinse până la Volga, în cea mai fulgerătoare ofensivă din istorie. Nici lozincile fericirii universale, nici un inspirator al lui Lenin şi nici măcar pistolul politrucilor n'au mai putut opri iureşul năpraznic al armatelor europene.

Poporul rus nu se lăsa târît la moarte de dragul principiilor colectiviste. Entuziasmul maselor nu se întreţine cu idei generale, nici nu se hrăneşte cu idealuri abstracte.

Răscolind prin amintiri, Stalin a descoperit, la fund de tot, prăfuita idee de patrie. Lupta pentru cucerirea lumii, pregătită de regimul bolşevic, s'a prefăcut pentru interesele momentului, într'un războiu de apărare a „sfintei Rosii". A ştiut Stalin destul de bine că poporul trebue amăgit cu simboluri strălucitoare şi cu mituri tari.

Gradele au fost introduse din nou în armata roşie, cu tot respectul pentru vechea ierarhie ţaristă. Iar dela naftalină s'au scos vechile uniforme de gală, cu nasturi şi epoleţi de aur, cu şnururi şi brandemburguri sclipitoare. De tunica proletară atârnau acum toate zorzoanele pravoslavnice. Curând a început să curgă şi decoraţiile.

Trebuiau însă alte nume, cu poleială istorică, cu prestigiu legendar care să răscolească în mujici noul patriotism roşu. Din manualele mucegăite şi dela muzeele anti-burgheze, Stalin scoate şi pune în circulaţie figurile unor generali ţarişti de mare faimă. Un Suvaroff, un Kutusoff, un Potemkin şi alţii au devenit naşii unor decoraţii, care trebuiau să împodobească pieptul „vitejilor" proletari.

Toate injecţiile astea de entuziasm au fost făcute cu un singur scop: Să pună în faţa poporului rus un ideal mai apropiat şi mai viu — patria rusească — colorat cu amintirile unui trecut, încercând astfel să înoade prezentul la vechea tradiţie.

Că succesele militare de azi ale bolşevicilor, cu toată încrederea arătată de Stalin în ultimul său discurs, nu sunt decât svâcnirile disperate ale unei puteri care se apropie de istovire, o dovedeşte faptul că armata roşie are nevoie să primească alte imboldiri de curaj. Teritoriile reintrate vremelnic în stăpânirea Ruşilor, pârjolite de războiu, n'au nicio însemnătate economică. Problema alimentării sovietice este din ce în ce mai îngrijorătoare. Poporul rus este obosit de războiu, iar armata roşie, cu toate succesele ei din ultima vreme, este istovită din cauza pierderilor uriaşe pe care le-a suferit şi le mai suferă încă. Ca să mai poată toarne niţel entuziasm în sufletele vlăguite ale muncitorilor, Stalin le serveşte o duşcă de îmbărbătare, înfiinţând două ordine noi: „Gloria şi „Victoria".

Ordinul „Gloria", cu care vor fi decoraţi gradele inferioare. pentru fapte de bravură bolşevică, atrage după sine plătirea cu bani ca să momească şi mai mult pe soldaţii roşii.

Celălalt ordin, „Victoria", se conferă numai de Sovietul Suprem, Comandanţilor de armate care conduc cu succes operaţiunile de „eliberare".

Alţi saci cu decoraţii vor curge de-acum încolo spre front, alte stele şi zorzoane vor atârna de mantăile comisarilor. Pentru noi, toată năvala asta de insigne şi medalii n'are decât o semnificaţie: Armata roşie se află la un greu impas moral, pe care Stalin crede că-l poate trece semnând decrete de decorare şi risipind bani...

O armată crescută până acum în dispreţul iubirii de patrie, hrănită cu ura celor mai sfinte sentimente omeneşti, nu poate să ajungă la victorie, oricâte raţii duble de votcă vor primi şi oricâte „Glorii" şi „Victorii" în formă de stea vor agăţa la veston.

Noi, Românii, luptăm numai aprinşi de credinţa sfântă în Cruce şi în mântuirea neamului.

Sublt. rez HORIA NIŢULESCU

Spovedania prizonierilor polonezi

După cum reiese din declaraţiile dezertorilor din divizia poloneză „Thaddeus Kosciuszko", bolşevicii au procedat în toamna anului 1939, după ocuparea Poloniei, la numeroase deportări de polonezi.

Deportaţii au fost strânşi în tabere de concentrare, unde un mare număr dintre ei au pierit în urma lipsurilor şi a muncilor grele. Astfel, într'o tabără, 50 la sută din prizonieri au murit, nefiind în stare să îndeplinească muncile ce li se ceruseră.

Divizia poloneză „Thaddeus Kosciuszko", creată de sovietici la începutul anului 1943, se compunea din prizonieri din aceste tabere, ce mai rămăseseră de pe urma măcelurilor de genul celor dela Katyn.

Din declaraţiile dezertorilor, reese că atunci când s'a dat ordinul de atac niciunul dintre polonezi nu a ieşit din tranşee, până când comisarii evrei şi bolşevici au început să tragă asupra polonezilor.

La întrebarea de ce atâţia membrii ai diviziei au lăsat să fie făcuţi prizonieri, aceştia au declarat că nu mai puteau răbda lipsurile, foamea şi frigul, că erau trataţi de sovietici „ca nişte animale", şi că ajunseseră la concluzia că nu este de fel îmbucurătoare ideia unei pretinse reînfiinţări a Poloniei sub conducerea sovietică, fapt pentru care au renunţat să mai lupte.

In sfârşit, dezertorii şi prizonierii au mai declarat că ştirea privitoare la omorurile în masă din pădurea Katyn — fapt ce nu mai este ascuns de sovietici — a produs „groază, înverşunare şi teamă".

Defilarea elevilor după depunerea jurământului

Un bătrân își caută fiul...

... Undeva, într'un oraș pe frontul de Răsărit... Soarele trimite parcă săgeți aprinse și zăpușeală copleșitoare s'a lăsat ca o pâclă pe străzi.

La cotitura unei străzi, un căpitan bătrân și greoiu vine cu pași grăbiți și cu mâna întinsă către mine. Pricep că vrea să mă întrebe ceva și mă îndrept către el...

„Sunt căpitanul P..., începe el, înainte de a rosti eu prezentarea de rigoare, și doresc să aflu unde se găsește comandamentul M. U., al unității...".

După ce-i dau indicațiile necesare, socotind, după vârstă, că nu ar putea fi de cât magistrat, îi pusei o întrebare, deși el se arăta foarte grăbit:

— „D-le căpitan, nu sunteți cumva din magistratură?".

— „Nu, tinere"!

— „Poate din administrație, atunci?...

— „Nici asta".

— „Dar nici combatant", stărui eu, dornic de a afla ce e cu dânsul.

— „Ba... tocmai combatant"...

— „Combatant", și expresia feței mele vorbi mai mult decât exclamația scăpată așa deodată.

— „Da, combatant. Te miri că sunt bătrân? Am venit voluntar să-mi caut fiul meu pe drumul gloriei".

Am întrebat:

— „Dar la ce unitate se află fiul dv."?...

Bătrânul căpitan își aruncă ochii departe, în necunoscut, și răspunse:

— „Acum... se află în ceața cea mare a eroilor căzuți pentru Cruce și Țară. Deaceea mi-am propus să caut fiul pe drumul gloriei. Aici, pe locurile pe care și-a risipit sfânta-i dragoste de țară, lângă mormântul lui, il voiu simți alături pe micul meu fiu, pentru care mi-am dăruit tot sbuciumul vieții mele...

Rămas orfan de mamă, încă dela naștere, am înțeles să-l cresc, fără ajutorul unei mame vitrege... In el mi-am concentrat toată dragostea mea de vieață și de tată... Terminase anul trecut medicina... Cum ași fi putut să mai rămân acasă, în singurătatea și pustiul bătrâneților mele?

...Mă duc și nu mă voiu reîntoarce de pe locurile acestea până ce nu-mi voiu găsi fiul.

Cu greu își putea stăpâni emoția. Se întoarse și porni către locul comandamentului.

Rămăsei o clipă locului, urmărind încă pe bătrânul căpitan, care se pierdea încet, încet, printre rarii trecători, pe arșița dogoritoare.

Cine ar putea descrie tot sbuciumul lui sufletesc din acele momente?... Înțelesei de altfel că acest om trăise într'un sbucium continuu, încă dela pierderea atât de timpurie a scumpei lui tovarășe de vieață. Dar... atunci... avea fiul, care-i mângâia plăcerea de cămin și familie!... Acum, însă, când rămăsese singur, cum putea să mai stea în casa lipsită de copil și soție?... Deaceea a pus lacătul la casa în care depănase atâtea gânduri și nădejdi și venise aici, pentru a înjgheba, pe front, o altă familie, — a eroismului românesc.

Și... desigur că sufletul plin de avânt al tânărului său fiu, se va strecura în trupul firav, dar plin de voință al tatălui îmbătrânit, și-i va da puteri să isbească cu sete în rândurile păgânilor, răsbunându-și astfel scumpa lui odraslă.

Sublt. rez. D. BUNESCU

CINEVA A SEMĂNAT MOARTEA ÎN DRUMUL TĂU

Lupta noastră

Inamicii, văzând că nu pot să ne birue în lupta cavalerească pe care o ducem în momentul de față, încearcă prin tot felul de mijloace, unele mai criminale decât altele, să slăbească puterea noastră de rezistență morală și fizică.

Indivizi străini de neamul nostru, cumpărați cu arginți grei, călcând legile noastre sfinte, pentru care ne luptăm astăzi, dincolo de hotarele noastre, pe care au vrut să le sfarme dușmanii, mișună ca niște reptile, răspândind venin dătător de moarte.

Zadarnică este sforțarea inamicului, ca și icnirile lui neputincioase.

Nu cu svonuri false va putea el să sdruncine dorința noastră de luptă. Prea sfinte sunt sacrificiile noastre în acest războiu, ca să ne coborîm în stricăciunea în care își duc existența acești năuciți ai soartei, cu scopul de a ne întoarce din calea pe care ne-am trasat-o cu armele.

Ostașul român, care cunoaște îndeajuns vicleniile dușmanului și care își sbuciuma inima departe pe pământul pe care bolșevicii l-au împroșcat cu crime, întoarce capul cu scârbă și mâinile lui aspre de lupte, strâng și mai tare arma

Inamicul ne-a impus războiul și deaceea îl ducem până la izbânda definitivă, oricare vor fi jertfele noastre.

S.

Stalin vrea să refacă Europa

Zilele trecute, cu prilejul celei de a 26 aniversare a revoluției comuniste, Stalin a ținut la Moscova, în fața reprezentanților organizațiilor partidului și instituțiilor sociale, un îndrăzneț discurs program. Deși acest discurs a fost ticluit cu scopul de a turna în sufletele poporului rus câteva picături de optimism și nădejde el a dus la rezultate contrarii. Discursul nu a produs o întărire morală ci a slăbit și mai mult firava speranță în redresarea forțelor armatei roșii care se macină zi de zi sub desele lovituri ale armatei germane care părăsind un teren pustiu, își păstrează amenințător și intacte pentru ziua de mâine trupele și materialul de luptă.

Istoria ne învață că acela care câștigă ultima bătălie, acela obține și victoria.

Succesele tactice ale armatei roșii nu pot schimba cu nimic situația frontului de luptă, ci ele își pot îngreuia posibilitățile de transport în spatele frontului prin distanțele mari dintre liniile de luptă și centrele de aprovizionare.

De aci apelul disperat al discursului către partizani și partizane singurii în măsură, după mareșalul Stalin, să poată ataca pe la spate și cu succes forțele germano-române.

Vorbind de țelurile Rusiei Sovietice, Stalin a scos în relief gândurile pe care le nutrește cu privire la popoarele Europei ce urmează în sfera de bolșevizare.

1. Acordarea dreptului complet și deplina libertate a popoarelor europene, de a se pronunța ele înșile asupra organizării lor.

2. Instaurarea în Europa a unei ordine care să excludă posibilitatea unei agresiuni din partea Germaniei.

3. Stabilirea de către Rusia Sovietică, între popoarele din Europa a unei colaborări economice politice și intelectuale, durabilă și bazată pe încrederea și ajutorul mutual, în scopul refacerii economice și culturii.

Dar pentru realizarea acestor puncte din program, Stalin recunoaște că poporul rus trebue să facă sforțări uriașe. Victoria — afirmă el — ar putea să ne scape dacă în rândurile noastre și-ar face loc nepăsarea.

Din aceste cuvinte se vede clar că poporul rus sleit de puteri din cauza muncii fără răgaz, nu mai poate da ceea ce se cere cu disperare. Lucrătorii din fabrici preferă să fie trimiși pe fornt, decât să muncească sub teroare, goi și nemâncați.

Din cuprinsul celor trei puncte care formează miezul discursului, se pot trage următoarele concluzii: Rusia Sovetică urmărește bolșevizarea Europei și apoi acordarea fiecărui popor în parte, dreptul complet și deplină libertate de a se pronunța asupra organizării.

Drept complet și deplină libertate? Iată două principii pe care Rusia Sovietică nu numai că nu le va acorda niciodată dar care nu vor mai fi aduse în discuție, atâta vreme cât va trăi regimul bolșevic.

Ultimele pagini din istoria sbuciumată a popoarelor baltice și spovedania fraților noștri basarabeni desrobiți arată cu prisosință până unde merge principiul de libertate sub regimul bolșevic.

Nu oare din aceste țări au fost deportați spre ținuturile geroase ale Siberiei sute de mii de oameni și nu tot din aceste țări au fost executate mii de familii?

A vorbi de libertatea deplină a popoarelor europene înseamnă a nega principiile bolșevismului și deci a consimți la fărâmițarea Rusiei Sovietice în cele 180 seminții care astăzi suportă prin teroare chinga aspră și strânsă a bolșevismului.

Al doilea punct din discursul-program, prevede instaurarea unei noi ordini în Europa.

Cum s'ar putea traduce în fapt această falsă viziune stalinistă, când știut este că lumea rusă a avut întotdeauna față de lumea europeană o puternică, permanentă și netăgăduită dușmănie. Poporul rus nu și-a putut apropia și însuși niciodată spiritul european.

Și, în fine, Stalin vrea o colaborare econmoică, politică și intelectuală, durabilă și bazată pe încredere și ajutorul mutual, în scopul refacerii economiei și culturii distruse.

Nici această dorință a lui Stalin, nu s'a putut realiza, căci tineretul comunist, îndepărtat dela biserică, a fost crescut într'o atmosferă de vrăjmășie și educat în școala urii față de popoarele europene.

Poporul rus a fost pregătit în spiritul dușmăniei și el nu se va putea niciodată apropia, nicicum integra în spiritul european.

Atunci cum s'ar putea bănui vreodată că bolnava concepție de vieață a bolșevicilor s'ar putea acomoda concepției europene pentru a se ajunge, la o colaborare economică, politică și intelectuală, bazată pe încredere și ajutor.

Stalin vrea să refacă Europa?

O dorință — ca atâtea dorinți sovietice nutrind gânduri ascunse — în fața cărora porțile de răsărit ale continentului, sunt și rămân închise.

G. G.

MESSERSCHMIDT - GIGANT

A INTRAT IN ACȚIUNE

Transporturile militare pe frontul de Est au fost îmbunătățite mult prin noile avioane mari germane de transport.

Un mare număr de „ginanți", acele avioane mari de transport cu câte 6 motoare au început să facă transporturile militare pe frontul de Est. Greutăți imense sunt transportate cu avionul pe distanțe foarte mari, ceea ce înainte a fost o imposibilitate.

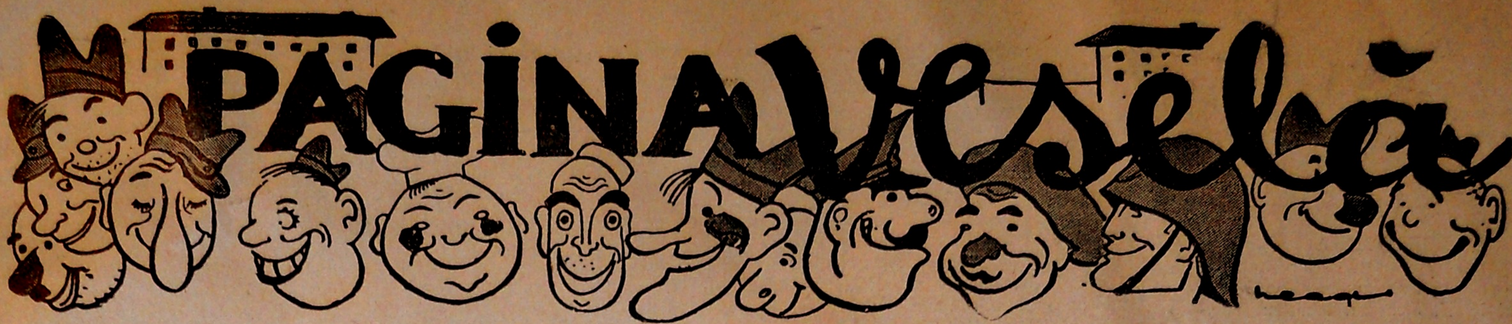
Avionul Messerschmidt 325, corespunde în dimensiunile sale cu imensitatea spațiului din Est. Prin mișcările de desprindere de pe frontul de Est, punctele de sprijin pentru aprovizionarea frontului sunt situate acum mai favorabil din punct de vedere al distanței, fiind mai aproape de bazele de aprovizionare înființate pe teritoriile ocupate de Est și în guvernământul general. Chiar dacă mai este vorba de multe sute de kilometri, „Giganții" biruesc aceste distanțe în timp scurt, și greutățile de transporturi care survin în luptele mobile sunt ușor înlăturate de aceste avioane mari de transport.

Escadrile și grupuri de asemenea „giganți" aduc în câteva ore la țintă încărcătura unui mare tren de marfă, cu avantajul că acest „tren zburător", nu depinde de o singură locomotivă și de șine, ci poate ajunge singur la țintă.

Câteva asemenea avioane mari sunt deajuns a transporta rezerve importante în regiunile de străpungeri. Este de mare importanță transportul rapid și sigur de muniții și carburanți pentru tancuri și blindate în situațiile câteodată critice din luptele de apărare.

„Giganții" sunt deobiceiu încărcați noaptea, pentru a economisi timp și a putea decola încă în zorii zilei. Deoarece aceste avioane trebue să treacă și pe asupra teritoriilor ocupate de bande sau în imediata apropiere a frontului, ele sunt bine înarmate. Echipajul este compus în afară de cei doi piloți, de radiotelegrafiști și monteuri și de mai mulți mitraliori.

Glume

La ţară

Pe câmp, într'o după amiază însorită un ţăran sfărâma bulgări cu un tăvălug tras de un cal. Pe şosea apăru o tânără orăşeancă, invitata moşierului din sat. După ce-l privi atentă câtva timp, ea îi zise:

— Ascultă, bădie, ce-ai semănat?

—Ia, nişte cartoafe, domnişoară!

— Cartofi? Ce curios! Credeam că ei cresc la suprafaţă, ca fragii, ca smeura...

După câteva clipe de gândire, fata vorbi iarăşi plugarului:

— Dar, mă rog, de ce treci cu tăvălugul peste cartofi?

— Păi, să vezi, duduc, clienţilor mei nu le plac cartofii decât făcăluiţi!

La răcoare

Isidor Rozenbaum a tras un mic faliment de câteva milioane de lei. Dar un faliment din acelea care l-a tradus în faţa tribunalului, de unde a ieşit cu doi ani de râmas într'o celulă umbroasă.

In prima zi a sosirii lui la noua locuinţă, Isidor ceru voie directorului închisorii de a-i permite să agaţe pe peretele camerii în care era încarcerat, o fotografie a unui membru al familiei sale.

Directorul, om cu suflet, i-a dat această permisiune.

După o săptămână, directorul s'a hotărît să facă inspecţie deţinuţilor în celule. Nu mică i-a fost mirarea când pe unul din pereţii celulei lui Isidor, văzu agăţată fotografia unei femei bătrâne şi urâtă.

— Aceasta-i soţia d-tale? întrebă el pe Isidor.

— Nu, domnule director. Soţia mea este şi tânără şi foarte frumoasă. Fotografia pe care o vedeţi aci este a soacrei mele.

— Da? Şi ce ţi-a venit mă rog să o agăţi în perete?

— Foarte simplu: văzând-o zilnic pe soacră-mea, mi se pare o fericire să fiu închis.

Epistoliile fruntaşului Neaţă

Tot dăn Bucureşti da zău că nu dăn vina Mea.

Maritica Neichii Draga

Iti scriu dăn Spital unde stătu până acu aşa fără să am nimic doar chestia asta cu puţină băutură după care mă alese cu un leşin dă pareà ar fi fost muere borţoasă. E ce vrei Măritico iti citii epistolia matale care era plină dă mustrări şi zău că miau dat lacrămile da de ca omu îmi dădu în petec taman io care eram exemplu pentru oricine. Acu o făcui o făcui Mortu dăla groapă nu să mai întoarce da vezi mata nu pot sămi iert că te supărai şi pace Asta e bubo. Nuş cum da parcă mie ruşine să dau ochii cu Mata. Da până una alta tot făcui şi o treabă bună pă care dăn baierile sufletelului meu vă rog so faceţi şi alde voi. Cum tot eram în spital pă gratis mă gândii că nar strica să dau şi io pentru camarazii Mei răniţi so câteva kile dă sânge şi mă dusei la dom doctor şi spusei şi dânsu. mi spuse brava Neaţă şi când văzu sângele meu cum e la culoare ca vinu ăla dă terasă zise: ce asta mă băiete multe păcate ţine răscumpărat şi io mă gândii că păntre păcatele astea o fi şi ăla cu chefu Hai tu ce zici Măritico Zi şi tu ca Mine să dorm şi io în noaptea astea ca oamenii

Al matale carele nici nu îndrăzneşte săţi trimeată o porta o guriţă Neaţă

GHICITORI

Sufleţel nevinovat
Mai rău ca un braţ legat.

(Copilu.)

Căldăruşă 'mbăldăruşă
Şade jos şi 'n picioruşe.

(Varza).

Strigături

Faţă nu mai cleveti
Că urîtă tu vei fi
Ficiorii te-or ocoli
Şi mereu te vei boci.

Pe faţă de te-oi spăla
Cu or ce săpun oi vrea
Mai frumoasă n'ai să fii
Chiar şi-o zi de te-ai căznii.

Ciobănaş la oi m'aş duce
Dar nu-mi place urda dulce.
Ci îmi place caş sărat
Să stau cu fetele'n sat.

Ciobănaş cu fluer dulce
Te vrăjeşte şi se duce,
Dela munte la câmpie,
Primăvara iar să vie.

Foaie verde de trifoi,
Fugi d'aici că nu-i de noi
La ce bun să mai vorbim
Dacă nu ne potrivim.

Ciobănaş în sat la fete
Oile sbiară de sete
Ciobănaş în sat la poame
Oile sbiară de foame.

Hai mândruţo să te ţuc
Că mâne mă duc la plug
Ziua-i mare, locu-i tare
Şi n'am vreme de ţucare.

Neaţă camuflat

Unde o fi Neaţă?

Păţaniile fruntaşului Neaţă

de Neagu Rădulescu

— N'ai nimic, mă Neaţă! Eşti sănătos tun! Cine te aduse la spital?

— De domnule doctor, mă trezii şi eu adus aici fără să ştiu de ce.

— Păi atunci d-le doctor fiindcă tot mă aduse degeaba la spital, eu zic să-mi luaţi şi mie vreo cinci-şase kile de sânge pentru camarazii mei răniţi!

— Bravo, Neaţă! Dar nu ţi-e frică.

— Mie, domnule doctor? Nu mi-a fost frică de mitralierele şi brandurile ciolovecilor şi-o să-mi fie frică de-o ţăpuşe ca asta.

— Ia uite Neaţă, văzuşi drăcie? In loc de sânge, e vin! Cum îţi explici tu asta?

— Cum să-mi explic, domnule doctor, făcui şi eu un chef, acum vreo trei săptămâni şi se vede treaba că mi se vărsă sângele în vin!

Faptele săptămânii

DIN ŢARĂ

M. S. REGELE MIHAI I a binevoit să răspundă respectuoaselor urări făcute cu ocazia zilei numelui de d-l general N. N. Jienescu, ministru subsecretar de Stat al Aerului, în numele Aeronauticii Române, prin următoarea telegramă:

„Mişcat de urările pe care Mi le faceţi în numele personalului din aeronautica regală, mulţumesc tuturor din inimă, dorindu-le izbândă.

MIHAI I

SÂMBĂTĂ DIMINEAŢA a avut loc în Capitală, în prezenţa M. S. Reginei Mame Elena, la Institutul surorilor de caritate „Regina Mamă Elena", şi la Institutul surorilor de caritate „Regina Elisabeta", solemnitatea depunerii jurământului noii promoţii de surori de caritate.

DUMINECĂ, la Sf. Mănăstire Antim, s'au desfăşurat funerariile I. P. S. Gurie, Mitropolit al Basarabiei. La trista ceremonie erau de faţă I. P. S. S. Patriarhul Nicodem şi un mare număr de reprezentanţi ai autorităţilor noastre.

MONITORUL OFICIAL, publică numele preoţilor primiţi în cadrele active ale armatei, pe data de 1 Decemvrie 1943, cu gradul de preot de garnizoană, asimilat gradului de căpitan.

SÂMBĂTĂ a avut loc în sălile Muzeului Naţional „Carol I" din şoseaua Kiselef deschiderea Expoziţiei documentare asupra întrebuinţării moderne a materialelor, organizată de „Verein Deutscher Ingineure", „Deutsche Reichsbahn" şi Comisariatul general pentru industria metalurgică şi de armament. Expoziţia are de scop să arate progresele realizate de industria germană în domeniul înlocuirii unor materiale, care în prezent lipsesc.

ZILELE ACESTEA se împlinesc o sută de ani dela naşterea Aceleia care a fost întâia regină a României, fiind supranumită în Războiul Independenţei „Mama Răniţilor".

Această regină poetă a întemeiat cea dintâiu legătură dintre dinastie şi cultură, care, astăzi, reprezintă o puternică şi înaltă tradiţie, iar cărţile Ei, au făcut cunoscută străinătăţii frumuseţea pământului românesc.

Centenarul va fi comemorat de către Fundaţia Regală, pentru Literatură şi Artă, care, fiind o ctitorie a dinastiei, continuă tradiţia pornită din Augustul exemplu al Reginei Elisabeta.

PRIN NOUA lege judecătorească se prevede înfiinţarea de instanţe de judecată în fiecare comună rurală, numite sfaturi de împăciuire.

De acum înainte săteanul se va adresa sfatului de împăciuire din comuna lui, pentru orice pricină, economisind astfel osteneală şi bani.

Promisiunea făcută ţărănimei de d-l Mareşal Conducător, de a le da o judecată ieftină şi grabnică, se împlineşte acum, prin înfiinţarea acestor sfaturi de împăciuire rurale.

Guvernul se dovedeşte şi prin această măsură, plin de atenţie faţă de nevoile şi necazurile mărunte ale vieţii păturii noastre rurale, care este — de fapt — rezervorul de energie a naţiunii.

DE PESTE HOTARE

MAI MULTE mii de lucrători bărbaţi şi femei din Kaunas, capitala Lituaniei, au protestat Duminică într'o mare manifestaţie care a avut loc pe stadionul sportiv, contra intenţiei sovietice de a „elibera Lituania", arătând voinţa nesdruncinată de a împiedeca cu toate mijloacele o repetare a ocupaţiei bolşevice din 1940/941.

După terminarea manifestaţiei, s'a păstrat un minut de reculegere în memoria lituanienilor ucişi sau deportaţi în Siberia în timpul stăpânirii bolşevice.

ÎN TERITORIILE evacuate de germani, bolşevicii iau măsuri pentru reintroducerea sistemului colhozurilor.

Numeroşi prizonieri sovietici au declarat că pământul dat de germani ţăranilor în deplină proprietate a fost din nou confiscat, iar ţăranii puşi să muncească pe el ca simpli colhoznici sau trimişi în taberele de muncă, în detaşamente de pedepsire.

Administraţia sovietică confiscă dela ţărani, mai ales vitele şi cerealele. Sunt confiscate însă până şi caprele şi păsările din curte.

PRESA BULGARĂ anunţă că toţi evreii care domiciliază la Sofia au primit ordin să evacueze locuinţele lor până la finele lunii Noemvrie.

ÎNTRE SFÂNTUL SCAUN din Roma şi autorităţile germane s'a stabilit un acord în baza căruia toate operele de artă, proprietatea Sfântului Scaun, aflate pe tot întinsul Italiei, vor fi adunate de autorităţile germane şi duse în Cetatea Vaticanului.

DUPĂ TERMINAREA acţiunilor de curăţire în peninsula Istria, s'a găsit zilele trecute în regiunea unei mine de fier, un mormânt comun, în care se aflau 224 de cadavre. Mina este în apropiere de Pola, pe coastele Adriaticei.

După cum s'a stabilit în urma identificării cadavrelor, este vorba în cea mai mare parte de locuitori italieni, dintr'o localitate din apropiere, care au fost ucişi cu focuri de armă, trase de comunişti.

SECŢIUNEA de apărare pasivă a garnizoanei Sofia, face cunoscut că pe străzile capitalei s'au găsit stilouri care conţineau materii explozive ce se găsesc în aceste obiecte, astfel socotite ca efectul lor să fie mortal sau cel puţin, să provoace răniri grave. Se presupune că aviatorii terorişti au aruncat şi alte obiecte umplute cu materii explozive, sub formă de cutii, jucării de copii, pudriere şi alte asemenea. Populaţia este avertizată să nu le ridice de pe străzi.

ÎNTR'O ADUNARE a studenţilor politehnicii din Reval capitala Estoniei, rectorul a subliniat că în cursul dominaţiei bolşevicilor în Estonia, numeroşi profesori şi studenţi au fost duşi de sovietici în locuri necunoscute.

Rectorul a mai protestat cu tărie împotriva afirmaţiei că estonienii s'ar fi unit de bună voie cu Uniunea Sovietelor.

„Nu voim, — a spus oratorul — nici un fel de eliberare din partea armatei roşii, deoarece aceasta este totuna cu moartea noastră.

ZIARUL Spaniol „Cordoba", a publicat un articol al poetului Jose Cirro, intitulat „Mihai I-iu, Rege al tineretului", în care preamăreşte figura Suveranului nostru.

ZIARUL bulgar „Vecer", publică un articol intitulat „O pagină din vieaţa Regelui Mihai I".

Povesteşte o serie de impresionante manifestări de bunătate şi camaraderie ale Suveranului României, ajungând la următoarea concluzie:

„Rare ori s'a văzut o mai strânsă legătură între Suveran şi poporul Său, iar sufletul bun şi spiritul de mare camaraderie al M. S. Regelui Mihai, nu sunt străine de această nezdruncinată solidaritate".

Ascultaţi la radio între orele 12,50—13,50 „Ora Ostaşului" (Lunea, Miercurea şi Sâmbăta) şi „ora Ostăşească româno-germană" (Vinerea)

Evenimente din războiu

Frontul antibolşevic din răsărit

Contra-atacul german progresează de-a-lungul şoselei JITOMIR-KIEW, cu toată rezistenţa înverşunată a bolşevicilor. Forţele germane se găsesc acum aproape de Kiew, care, se crede, ar fi ţinta imediată a contra-ofensivei generalului Mannstein.

In ciuda vremei defavorabile, luptele continuă cu violenţă în punctele principale ale frontului de Est, înfăţişând teatrul unei mari „bătălii a noroaielor".

Cu toată opunerea încăpăţânată a bolşevicilor, planurile lor de a înfrânge trupele germane n'au sorţi de reuşită.

Situaţia forţelor bolşevice, care se găsesc dincoace de Nipru, în interiorul spărturii realizate între Kiew şi vărsarea Peripetului, începe să devie serioasă. Incercările generalului Vatutin de a-şi lărgi zona de pătrundere spre Nord, pentru a preveni astfel o mişcare periculoasă a operaţiilor pe flancul său sudic (Jitomir-Fastov), continuă să dea greş, graţie înverşunatei rezistenţe germane din regiunea Korosten, ca şi prin neputinţa bolşevicilor de a răsturna umărul de rezistenţă german din sectorul Gomel--Riecіţa.

Ultimele ştiri ne arată că forţele germane au realizat noi înaintări în sectorul dela Vest de Kiew. Presiunea germană se simte, atât de-a-lungul şoselei Jitomir-Kiew cât şi în direcţia Korosten. Ca o consecinţă a acestei acţiuni ce ameninţă să prăbuşească flancul său stâng, generalul Vatutin a fost nevoit să stabilească presiunea sa la flancul nordic, unde forţele bolşevice presau la rândul lor armata germană, spre mlaştinile Pripetului.

Până acum nu se conturează în mod limpede intenţiile strategice ale ambelor tabere. Din cauza maselor mari de forţe întrebuinţate şi de o parte şi de cealaltă, bătălia are un curs încet.

In sectorul Tcherkassy, unde bolşevicii încearcă să treacă Niprul, pentru a influenţa astfel operaţiile din sectorul Kiew, încercările inamicului s'au isbit de o dârză rezistenţă germană şi n'au reuşit.

In sectorul Gomel, germanii, prin contraatacuri viguroase au zăvorât unele străpungeri făcute de inamic la Sud-vest de oraş.

In Cotul Niprului, şi la capul de pod al Nikopolului, atacurile bolşevice, care au crescut din nou în intensitate, au fost respinse.

De asemenea, au loc lupte crâncene în sectorul Newel şi la Est de Vitebsk, unde frontul de rezistenţă german rămâne neclintit.

In sectorul sudic, la locul unde Crimeea se îngustează într'o fâşie îngustă, sovietele au încercat să străpungă frontul, după un foc puternic de artilerie. Trupele româneşti au respins atacurile şi au pătruns, prin contraatac, în liniile bolşevice. Românii au reuşit să facă numeroşi prizonieri şi au capturat numeroase care uşoare de infanterie. Aviaţia germano-română a susţinut această luptă, în atacuri razante, executate contra detaşamentelor sovietice.

Aviaţia germană a desfăşurat la punctele de gravitate ale luptelor de pe frontul de Est o vie activitate, în special în regiunea la Nordest de Crivoi-Rog şi Fastov, precum şi asupra strâmtoarei dela Perecop.

In luptele aeriene desfăşurate între avioanele care însoţeau formaţiunile germane şi avioanele inamice, formaţiunile de avioane de vânătoare române şi croate au repurtat succese excepţionale.

Luptele din Italia

In Italia, sforţările generalului Eisenhower de a realiza o înaintare mai substanţială în sectorul estic, pe râul Sangro, n'au reuşit, atât în urma puternicei rezistenţe germane, cât şi din cauza terenului desfundat de ploi.

Deşi armatele aliate au fost întărite prin contingente de canadieni, proaspăt aduse, se crede totuşi că ofensiva generală anglo-americană nu va putea avea loc în curând, deoarece toate apele au crescut enorm, după ploile abundente căzute în ultimile săptămâni, astfel că mai tot terenul şes a fost inundat.

Războiul japono-chinez

Se pare că ţelul operaţiunilor japoneze din China centrală a fost atins.

Intr'o ofensivă de trei săptămâni împotriva a patru armate chineze din tabăra guvernului din Ciungking, care cuprindeau 9 divizii cu un efectiv de circa 85.000 de oameni, grosul acestor formaţiuni a fost zdrobit de japonezi, astfel că planurile chinezilor de a face o acţiune în China Centrală, odată cu eventuale operaţiuni aliate în Birmania, a fost zădărnicite.

Operaţiunile japoneze se extind pe circa 300 de kilometri, pe direcţia Est-Vest şi circa 150 de km pe direcţia Nord-Sud.

Armatele chineze au fost decimate şi aşa zisa forţă de apărare a lui Ciang Kai Shek, a fost zdrobită.

C. 67.277. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ — BUCUREŞTI.